

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
תא שמע, דאמר רבי יוחנן בן נורי:	היאך הלכה זו רווחת בישראל? נעשה כדברי ב"ש, הולד ממזר לדברי ב"ה נעשה כדברי ב"ה, הולד פגום לדברי ב"ש בואו ונתקן להן לצרות, שיהו חולצות ולא מתייבמות											יד:
לא הספיקו לגמור את הדבר, עד שנטרפה השעה												טו:
מה נעשה להם לצרות הראשונות מעתה?	א"ל רשב"ג:											טז:
אי אמרת בשלמא עשו, היינו דקאמר מה נעשה, אלא אי אמרת לא עשו, מאי מה נעשה?												טז:
לא נצרכה אלא לצרה עצמה, ומה נעשה - הכי קאמר: הנך צרות דב"ה לב"ש היכי נעביד להו? ליחלצו, מימאסי אנבריייהו וכי תימא לימאסן, (משלי ג) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.	רב נחמן בר יצחק:											טז:
תאבני, מתי תבא צרת הבת לידי ואשאנה	ת"ש, דא"ר טרפון:											טז:
אימא: ואשיאנה.												טז:
והא תאבני קאמך												טז:
לאפוקי מדרבי יוחנן בן נורי.												טז:
מעשה בבתו של רבן גמליאל שהיתה נשואה לאבא אחיו, ומת בלא בנים, וייבם רבן גמליאל את צרתה	ת"ש:											טז:
ותסברא? רבן גמליאל מתלמידי ב"ש הוא? אלא, שאני בתו של רבן גמליאל, דאילונית הואי.												טז:
בתו של רבן גמליאל אילונית היתה	הא מדקתני סיפא, אחרים אומרים:											טז:
מכלל דתנא קמא סבר: לאו אילונית היתה												טז:
הכיר בה ולא הכיר בה איכא בינייהו.												טז:
ואיבעית אימא: כנס ולבסוף גירש איכא בינייהו.												טז:
איבעית אימא: יש תנאי בביאה איכא בינייהו.												טז:
מעשה בר' עקיבא שליקט אתרוג באחד בשבט, ונהג בו ב' עשורין, אחד כדברי ב"ש ואחד כדברי ב"ה	מתיב רב משרשיא:											טז:
ש"מ: עשן												טז:
ר' עקיבא גמריה אסתפק ליה, ולא ידע אי ב"ה באחד בשבט אמור, או בט"ו בשבט אמור.												טז:
מעשה וילדה כלתו של שמאי הזקן, ופיחת את המעזיבה וסיכך על גבי מטה בשביל קטן	מתיב מר זוטרא:											טז:
ש"מ: עשן												טז:
התם, הרואה אומר לאפושי אויר קעביד.												טז:
מעשה בשוקת יהוא שהיתה בירושלים, והיתה נקובה למקוה, וכל טהרות שהיו בירושלים נעשים על גבה, ושלחו בית שמאי והרחיבוה	מתיב מר זוטרא:											טז:
עד שתיפחת ברובה	שבית שמאי אומרים:											טז:
עירוב מקואות - כשפורפת הנוד בעובייה ובחללה, כשתי אצבעות חוזרות למקומן	ותנן:											טז:
שמע מינה: עשן												טז:
התם, הרואה אומר לאפושי מיא הוא דקא עביד.												טז:
כשהייתי לומד תורה אצל ר' יוחנן החורני, ראיתי שהיה אוכל פת חריבה במלח בשני בצורת, באתי והודעתי את אבא, אמר לי: הולך לו זיתים, והולכתי לו ראה אותן שהן לחין, אמר לי: אין אני אוכל זיתים, באתי והודעתי את אבא, אמר לי: לך ואמור לו: חבית נקובה היתה אלא שסתמוה שמרים	ת"ש, דא"ר אלעזר בר צדוק:											טז:
חבית של זיתים מגולגלים - בית שמאי אומרים: אין צריכה לנקב	ותנן: [בית שמאי]											טז:
צריכה לנקב	בית הלל:											טז:
שאם ניקבה וסתמוה שמרים - שהיא טהורה	ומודים: [ב"ה]											טז:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ ⚡ challenge - ^ question -שאלה ! answer -תירוץ ■ proof -ראיה
--	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ואע"פ שתלמיד שמאי היה, כל מעשיו לא עשה אלא כדברי ב"ה											⚡	◊	טו:	
אי אמרת בשלמא עשו, היינו רבותיה, אלא אי אמרת לא עשו, מאי רבותיה?											⚡		טו:	
שאלו את ר' יהושע: צרת הבת, מהו?	ת"ש:								^		⚡	◊	טו:	
מחלוקת ב"ש וב"ה	אמר להם: [רבי יהושע]										!	⚡	טו:	
והלכה כדברי מי?									^		⚡		טו:	
אמר להם: מפני מה אתם מכניסין ראשי בין שני הרים גדולים, בין שתי מחלוקות גדולות בין ב"ש ובין ב"ה? מתיירא אני שמא ירוצו גלגלת! אבל אני מעיד לכם, על שתי משפחות גדולות שהיו בירושלים, משפחת בית צבועים מבן עכמאי ומשפחת בית קופאי מבן מקושש, שהם בני צרות, ומהם כהנים גדולים ושמשו על גבי המזבח	אמר להם: [רבי יהושע]										!	⚡	◊	טו:
אי אמרת בשלמא עשו, היינו דקאמר מתיירא אני, אלא אי אמרת לא עשו, אמאי קאמר מתיירא אני?												⚡	◊	טו:
ונהי נמי דעשו, מאי מתיירא אני?												⚡	◊	טו:
אין ממזר אלא מחייבי מיתות בית דין	הא אמר ר' יהושע:											⚡	◊	טו:
נהי נמי דממזר לא הוי, פגום מיהו הוי, מק"ו מאלמנה: מה אלמנה שאין איסורה נוהג בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל כל.												!	◊	טו:
קבעו מיניה צרות, וקפשיט ליה בני צרות												⚡	◊	טו:
תרתני קא בעי מיניה: צרות, מאי? ואם תמצוי לומר צרות כבית הלל, בני צרות דבית הלל לב"ש, מהו?												!	◊	טו:
למאי נפקא מינה?												⚡	◊	טו:
למיפשט ולד מחזיר גרושתו לבית הלל, מי קאמרינן קל וחומר: ומה אלמנה לכהן גדול שאין איסורה שוה בכל - בנה פגום, זו שאיסורה שוה בכל - אינו דין שבנה פגום, או דלמא איכא למיפרך: מה לאלמנה שהיא עצמה מתחללת? ואמר להו: צרות - מתיירא אני, בני צרות - אני מעיד לכם.												!	◊	טו: